

N:r 2
December

Redaktion:
SMVH SMST

SMSA DE SSA

QTC

ORGAN FÖR FÖRENINGEN
SVERIGES SÄNDAREAMATÖRER

Årgång 1
1927

S. S. A.
sekreteriat
Stockholm 8

Msg till SMSA och SMXA.

Då SSA's styrelse fattade beslutet att utgiva ett medlemsblad, var meningen den, att första numret skulle sändas till alla svenska sändareamatörer för att därigenom väcka intresse för anslutning till de svenska amatörsändarnas organisation SSA. För att kostnaderna skulle bli minsta möjliga beslöts att tidningen skulle maskinskrivas och dupliceras. Det visade sig emellertid att detta ingalunda ställde sig så billigt, som från början antagits. Oförutsedda svårigheter inställde sig. Så t. ex. visade sig trycksvårta vara långt mera efterhängsen än önskvärt, och trots de mått och steg, som redaktörerna tryckarna vidtog, blev QTC nr 1 så illa medfaren, att ett stort antal exemplar måste kasseras som odugliga. Följden härav blev att de flesta sändareamatörer, som icke äro anslutna till SSA, ej erhöilo någon QTC.

Av skadan blir man vis, men inte rik. Alltså beslöt SSA's styrelse att QTC skulle tryckas. För att möjliggöra detta ekonomiskt ha vi upplätt sista sidan åt annonser. Vi få särskilt tacka de firmor, som varit vänliga nog anlita QTC som annonsorgan trots den ringa upplagan. Vi äro emellertid övertygade, att dessa annonser blivit väl placerade, ty genom QTC träffa de just de personer, som ha intresse av de omannonserade artiklarna, nämligen kärnan av Sveriges kortvägsintresserade radiopublik.

För dem, som erhållit QTC nr 1, kan det kanske vid första anblicken synas, som om detta nummer vore mindre än det förra, enär detta nummer endast innehåller 3 sidor text gentemot 8 sidor i QTC nr 1. I själva verket rymmes på grund av den mindre stilen och det bättre utnyttjandet av utrymmet 15 % mera text på dessa tre sidor än på åtta sidor i QTC nr 1.

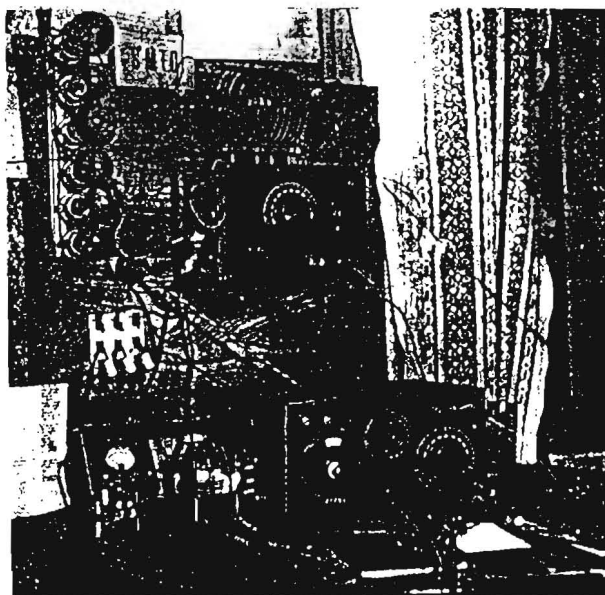
De brev, som från olika SM-amatörer ingått till SSA's sekretariat, visa glädjande nog att QTC fallit i god jord trots det första numrets något dadaistiska tryck. Men

... korrespondensen har dock ej kommit riktigt igång. I förra numret påpekade vi nödvändigheten av allmänt medarbetarskap. QTC är medlemmarnas egen tidning, och som sådan böra medlemmarna också själva bidra till dess utveckling. Har Ni några önskemål beträffande QTC, försumma då ej att i brev eller på brevkort insända dessa till SSA's sekretariat, Stockholm 8. Och så var det en annan sak. Litet smånotiser från olika landsändar skulle allt vara trevligt. QST's »Strays» äro mycket gouterade bland amatörerna. Vi påpekade detta i förra numret, men ha ej erhållit något meddelande, som skulle kunna placeras under rubriken

»Strays». Har Ni något att berätta om Eder station, någon QSO, schedule, resa hamfest m. m., släng då iväg några rader därom på ett brevkort till SSA. Det är ingen fara för att det skall komma för mycket, så att några »Strays» få stå över ett nummer, var inte oroliga. Allt kommer med! Alltså, låt oss få litet »Strays» till QTC nr 3. Någon gång under julen kan det väl alltid bli tillfälle att skriva ett kort... eller ett litet brev.

Så långt om QTC. Sedan ha vi en liten fråga på programmet, som dock är ganska viktig. Det ser nästan ut som om de europeiska amatörerna ha fastnat för 40-meterbandet för inbördes trafik samt för 20- och 30-meterbanden för DX. Nu veta vi emellertid alla att 40-metervägen är mycket dålig om vinternätterna. Den går bra på dagen och bättre fram emot skymningen, men sedan det mörknat, dör ljudstyrkan i 40-meterbandet ut och då man lyssnar får man det intrycket, att det måste vara någonting ivägen med mottagaren. Man ställer sig onekligen den frågan: varför hålla fast vid 40-meterbandet, då 80—90-meterbandet finnes? För tre år sedan använde man inte andra våglängder än de, som ligga mellan 80 och 100 meter och hade därmed utmärkt resultat på vinternätterna. Skulle inte 85 meter vara en idealisk vintervåglängd för SSA särskilt vid inbördes korrespondens? Den vägen skulle bli framkomlig och, vad mera är, den skulle bli fri från interferens från utländska stationer, ty f. n. är det lugnt och fridfullt uppe på de våglängder, som vintern 1924—25 voro så flitigt anlitade. Frågan kommer att behandlas på SSA's allmänna sammanträde i Stockholm den 9 december. Då därvid endast de närvarandes åsikter kunna ventileras,

bedja vi de intresserade medlemmarna att skriftligen yttra sig i frågan. Eventuellt beslut kommer att meddelas SSA i en av de bulletiner, som varje söndag utgår pr radio i 40-meterbandet kl. 15.00 eller 16.00 svensk tid, om möjligt redan söndagen den 11 de-

Här se vi en bild av amatörstationen SMTÖ, som äges och opereras av teknolog Mats Holmgren. I en roande artikel i uti tidningen beskriver SMTÖ sin anläggning och sina försök med denna.

Radio SMTÖ.

En föga stationär station.

Av Teknolog Mats Holmgren.

mm

De första trevande försöken på sändningens område gjordes på rundradiovåglängder och med telefoni, vilket nog varit fallet med de flesta av oss. Sändaren byggdes redan på hösten 1925 helt och hållet om till kortare vågor i form av vanlig parallellkopplad Hartley. Emellertid har det för mig varit så, att jag ej kunnat ha grejerna länge på samma plats. När jag väl kört in apparaterna ordentligt och fått allt ordentligt kalibrerat, har jag måst ge mig iväg igen. De senaste åren har jag flyttat anläggningen ungefär 5 gånger om året, och varje gång har någon ändring gjorts och oftast hela sändaren blivit omstuvad. Under våren och hösten har jag sändaren i Stockholm och en del av sommaren i Västerås. Resten av sommaren och tiden omkring jul är mitt QRA Rönneby.

Givetvis har jag de bästa möjligheterna i Rönneby. Antennen är entrådig och av L-typ, 13 m. hög och sammanlagt 42 m. lång. Goda möjligheter att anordna lämpliga motvikter finnas. Stationen är inrymd i trappa upp i ett fritt och högt beläget trähus. Energin tages från stadens belysningsnät 2×220 volt (vilken spänning för övrigt ofta varierar 10–15 %). Det hela är alltså relativt f. b.

I Västerås får man rätta sig efter omständigheterna, men även här går det att ordna saken något sånär till belåtenhet.

Värre är det emellertid i Stockholm. Antennförhållandena äro här nästan de sämsta tänkbara. Att få en god antenn över gården är i detta fall otänkbart. Att kosta på sig en över gatan är icke lämpligt, ty man vet ju ej huru länge man bor kvar på samma ställe. Som bekant skall man ju, förutom resp. husvärdars, även ha polisens tillstånd med stämpelavgift, och sedan, vad som är värre, får man betala omkr. 25 kr. för att få antennen vederbörligen avsynad. Alltså återstår ej något annat än diverse trådar i rummet. En tur i olyckan är att man nu bor 3 tr. upp (utan luss) och i en relativt fritt belägen hörna, men så ha vi i stället plåttaket alldeles över oss.

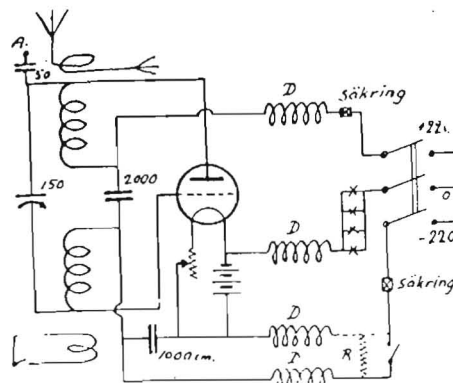
Efter mycket om och men har jag fastnat för följande anordning av antensystemet. En tråd c:a 7 m. lång går från sändaren upp till taket och sedan vidare ett stycke från väggen. En annan ungefär lika lång tråd går ned till golvet och längs detta utefter den diagonalt belägna väggen om man nu kan

cember. Här kunna vi meddela, att SMHA numera använder 70 meters våglängd för korrespondens med Bergen, L.A.T.E., då 40-metersvågen visade sig vara omöjlig på vinternätterna.

Enligt uppdrag av styrelsen har vice ordföranden, teknolog G. Kruse, SMTX, utarbetat ett loggboksförslag. Förslaget har i styrelsen diskuterats och godkänts. En kopia av detsamma bifogas detta nummer. SSA ämnar trycka block i överensstämmelse härmed, vardera om 50 blad, vilka äro perforerade så att vartannat blad kan rivas ut. Meningen är, att SSA's medlemmar genom mellanlägg av karbonpapper skall åstadkomma en kopia av sin logg och insända denna till sekretariatet. SSA skulle därigenom få ett synnerligen värdefullt arkiv och möjlighet till en sammanställning av resultaten skulle er-

tala om en sådan. Rummet har nämligen i det närmaste formen av en reguljär 8-hörning. På detta vis har emellertid fältet mellan antenn och motvikt blivit längsta möjliga. Systemet är genom ett trådvarv induktivt kopplat till sändarespolen och en resonanspunkt med en kraftig strömbuk vid sändaren har erhållits vid omkr. 43 m. Genom att öka eller minska på trådarnas längd kan vägen bekvämt väljas var som helst mellan 35 och 45 m. Detta antensystem är även användbart för 20-metervågen. Vid omkr. 30 m. bli antennstumparna väl korta. Försök ha även gjorts med kapacitiv koppling till sändaren av en enda lång tråd samt diverse sicksackformade tråddragningar men med dåligt resultat. Förvånansvärt bra har ett stort jordat fönsterbleck visat sig vara vid kapacitiv koppling.

Detta må vara nog om antennförhållandena. Som själva sändaren nu ter sig, ser den inte vidare vacker ut med hänsyn till för-lusterna. I varje fall är den liten och enkel att plocka ner och stoppa i kofferten, när man skall ge sig iväg. Kopplingsschemat överensstämmer i det närmaste med det SMTN beskrivit i nr 1 av QTC. Se f. ö. fig.

Till en början användes vanliga mottagare-rör av högttemperatortyp med goda resultat. Med ett enda Marconi R. fick jag t. o. m. så mycket som 27 watt input med ganska »lindrig» överbelastning. Detta var emellertid dyrbart i längden och större rör skaffades. Den typ som nu användes är Radio-techniques E 121, som är ganska behändigt och lämnar 15–20 watt med 440 volt på anoden och en glödströmsförbrukning av 1,6 amp. vid 4,5 volt. Detta rör är enligt min åsikt av lämplig storlek att draga med sig. När tillgång till mera glödström finnes parallellkopplas flera. Dessutom äro de ganska billiga i inköp.

Avstämningsskretsen består av en uthybar

nås. Längre fram, låt oss säga om några år, skulle detta få stor betydelse vid bedömande av de olika vågornas framkomlighet vid olika tider. SSA's medlemmar skulle därigenom kunna få verkligt positiva upplysningar i just denna nu så svårbesvarade fråga. Innan vi kunna tänka på att beställa dessa block är det nödvändigt att medlemmarna insända yttrande beträffande förslaget lämplighet, eventuella förslag till ändringar och förhandsbeställning. Under förutsättning att 25 block inalles beställas kommer priset förmodligen att hålla sig mellan 1 kr. å 1:50 kr. pr block. — Ja, sedan återstår intet annat än att önska QTC's samtliga läsare en

GOD JUL.

och god DX under helgen.

—I'II.

spole av kopparband och en gammal mottagarekondensator med dubbla plattavstånd och en kapacitet om 150 cm. På detta vis täckes våglängdsområdet 18–50 m. med två spolar.

På fotot synes en rad koltrådslampor, som äro till för att kunna reglera glödströmmen, vilken tages från belysningsnätets 220 volt (sablå slöseri). En liten buffertackumulator användes i alla fall för säkerhets skull. Jag har nämligen bränt sönder en Mullard 0,30 B. genom överslag i en hållare till koltrådslamporna. Nyckeln är placerad i ett till spolen löst kopplat varv för att ej störa rundradio-lyssnarna i det närmaste grannskapet. Sändaren är monterad i ett ramverk av trä med en ebonitpanel framtill. Spolen sitter ovanpå för att bli så litet dämpad som möjligt. Det hela är fastsatt på ett gammalt ritbräde, som är upphängt på väggen.

Mottagaren står på ett bord under sändaren och består av en vanlig Reinartz-detektor + 1 LF. Även denna stackare har blivit omstuvad minst lika ofta som sändaren. Den var i början monterad på en bräda men var alltid sönder när den plockades upp ur kofferten. Därför har den nu blivit inrymd i en kraftig låda, som ursprungligen var avsedd för en rundradiomottagare på en segelbåt. Av misstag blev lådan c:a 5 cm. för stor på alla håll, vilket gjorde att jag fick plats med såväl anodbatteri som en liten ackumulator i densamma, förutom alla Reinartzdelarna förstås. Den kan även kopplas om till rundradiovåglängder, ty även en aldrig så biten kortvågssamator vill ibland krypa uppåt. Detta jämte den stabila lådan har gjort att mottagaren ej har alla sina goda egenskaper kvar under 20 m., men det klarar sig i alla fall, och snart river man väl ut grumkorna igen. Johanssons microratt, som kontrollerar 75 cm. avstämningsskondensatorn är utmärkt på 40-m.-bandet, men nedåt 20 m. skrapar den väl mycket. Vad antennen beträffar så använder jag nästan alltid inomhus 10 på c:a 5 m. längd, vilken ger obetydligt svagare signaler än en ytterantenn, men i stället minskar störningarna rätt avsevärt. Kalibrering sker medelst SASA's övertoner och i Rönneby och Västerås kontrolleras kurvan med WIZ m. fl. stationer med exakt våg.

Som förut nämnts arbetar jag här i Stockholm inte just under ideala förhållanden, men man får försöka vara nöjd i alla fall. Med litet ansträngning går det alltid att få förbindelse med de flesta europeiska länderna. Enligt en rapport i en fransk tidskrift skulle signalerna blivit hörda i Maroco, men någon bekräftelse på detta har icke erhållits. Mest glädje har man av amatörerna i Stockholms-trakten och för övrigt svenskarna i allmänhet. Inom staden ha lyckade försök med duplex telefoni gjorts, bl. a. med SMWG, som har det ungefär lika dåligt som jag. Den största stötestenen är våldsamma QRM från en på andra sidan gatan belägen reparationsverkstad, som tydligen ej har någon ordnad arbetstid, ty även sent om kvällarna och på söndagarna väsnas den djävulskt sprakande motorn. Hissarna i trakten besvara däremot mindre.

I Rönneby äro förhållandena betydligt bättre. Så t. ex. gjordes i somras lyckade QSO med nu och ne. Det är nog inte många, som känna till njutningen som de första dagarnas QSO'n bereder en arm stackare, när han kommer hem och är van att sitta långa tider ibland utan att få en enda liten förbindelse med sina inomhustrådar. Jag vet det emellertid!

TACK.

QTC nr 1 trycktes i en stencilapparat, som välvilligt ställdes till SSA's förfogande av ingenjör A. Kjörning, Elektriska Industri A.-B., Stockholm (SMVX). Vi tacka härmed för lånet och hoppas snart få räkna ingenjör Kjörning bland våra medlemmar.

Kortregister.

När vi sända ut QTC och andra trevliga meddelanden till medlemmarna i SSA, vore det bra att slippa skriva ut alla de prästbetygsuppgifter beträffande namn och adress, som telegrafverkets anropslista innehåller. Därför hade vi tänkt lägga upp ett kortregister. Ett billigt, originellt och tillförlitligt sådant skulle vi få, om varje medlem ville sända sekreterat ett QSL-kort, vederbörligen ifyllt med namn, titel, postadress, geografiska läge, och övriga data, rörtyp, H-T-källa etc., för stationen. Så snart någon förändring föreligger, är det sålunda bara att sända oss ett nytt kort. Adressera endast SSA, Stockholm 8 och anteckna: »Till SSA kortregister.» Samtidigt som Ni sänder in detta, som vi önska få snarast möjligt, så meddela litet om Er kortvägsverksamhet! Qsl på det skall Ni få i QTC nr 3. Och slutligen: Tycker Ni inte, att avdelningen Calls Heard är skälig mager denna gång? Glöm inte att förse redaktionen med material till denna. Det är ju den allra minst arbetsamma arten av medarbetarskap. Då vi också i fortsättningen, såvida Ni vill hjälpa oss skaffa in nya medlemmar i SSA, ännu försöka trycka QTC, behöver Ni inte vara rädda för att ta med även icke skandinaviska stationer, som hörts. Alltså litet livligare korrespondens med sekreteratet, om vi få be.

—ST.

QSL-Kort.

Förfrågan har vid olika tillfällen gjorts från medlemmar, om inte QSL-kort skulle kunna låta tryckas av SSA. Sekreteraren har därför begärt och fått ett anbud på QSL-kort utan signalövertryck och med streckad rad för ifyllande av Qra. Texten till detta kort är uppställd av tekn. sekreteraren Ing. Djurberg och gillad av styrelsen. Om minst 10 medlemmar beställa 100 kort var, kan SSA lämna dessa till ett pris icke överstigande 2:50 kr. pr 100. Det röda signaltrycket kan ju på ett enkelt och billigt sätt åstadkommas, genom att man gör sig en kork- eller gummistämpel, och själv stämpar på signalen. Sekreteratet kan emellertid också, om så önskas, till lägsta pris låta utföra detta övertryck med önskad färg. Meddela därför snarast om Ni vill köpa Qsl-kort av SSA med standardtext med eller utan signaltryck.

Årsavgiften.

De medlemmar, som ännu icke inbetalt medlemsavgiften för innevarande år, ombedjas härmed att göra detta före december månads utgång. De, som icke insänt beloppet kr. 5:— till skattmästaren, SMVL, Saltsjö-Nacka, före nämnda, tid strykas stadgeenligt ur SSA's medlemslista.

Från medlemmarna.

Sedan ca ett år tillbaka har jag dagligen kl. 2300 sv. tid gjort jämförande observationer över ton, ljudstyrka m. m. från de amerikanska stationerna WIK och WIZ å resp. 21,5 och 43 m. Sign. från WIK växla från R. o—8, QSB dc. I augusti började sidobanden antaga karaktär av RAC. Numera är stationens QSB i regel RAC till AC. text »abc de WIK pse QSC?» Sign. från WIZ voro i regel starka. Fr. o. m. början av okt. höres stationen icke här. Tacksam för utförligt meddelande om andra event. lyssningsresultat av de bägge stationerna. Har någon iakttagit några regelbundet återkommande goda sändnings- resp. lyssningsförhållanden under fullmåne? SMUK.

Beträffande WIZ har jag också med förvåning konstaterat, att den ej längre låter höra av sig på 43,3 meter. Orsaken vet jag ej. Har någon kännedom om den? — SMST.

I brev till sekreteratet frågar SMYF om anropsförteckningar. Vi kunna nu meddela att det utkommit en lista upptagande alla licensierade amatörstationer i hela världen. Priset är 85 cent och listan kan rekvideras hos nuförO vars adr. är Citizens Radio Service Bureau, 508 South Dearborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

Våra danska vänner, som länge haft för avsikt att organisera en sändaramatörförening, ha nu realiserat denna sin plan genom bildandet av E. D. R. (Experimenterande Danske Amatörer). Föreningens protektor är den kände danske vetenskapsmannen prof. P. O. Pedersen, rektor vid Köpenhamns Polyteknikum. Styrelsen i E. D. R. har följande sammansättning: Ordf.: 7AX, vice ordf.: 7ZM, skattmästare: 7EW. Styrelsens övriga sysslor äro fördelade på 7MT, 7BJ, 7CH och 7DM. E. D. R:s officiella organ är veckotidningen Radioposten, vilken tidning välvilligt ställt till förfogande utrymme åt föreningens meddelanden. E. D. R:s adress är c/o Radioposten, Snaregade 10, Köpenhamn K. QSL till Danmark kunna ställas till denna adress.

Vi önska E. D. R. all lycka och framgång och hoppas genom ett angenämt samarbete ytterligare stärka de vänskapsband, som tack vare de korta vägorna knutits mellan sändaramatörer på båda sidor om Öresund. —I/H.

Calls Heard.

SMHA/SMST o—v—i RtZ

12/11 kl. 16—17 SMZF R6 SMY6 R7 D7 ZR R6 K4 HF R7 G5LF R7 *SDYA RR6; 13/11 kl. 23—24 *F8 PAM R7—4; 14/11 kl. 12 D7BL R6; 15/11 kl. 15 D7BB R7; 17/11 kl. 11 SMVE R6—3; 18/11 kl. 8 G6WI R6; 23/11 kl. 11,30 S2BB R7; 25/11 kl. 12,10 LAIV R6; 27/11 kl. 12 SIAB R7 NOSC R6.

SMTN o—v—i RtZ

13/11 kl. 8,30 GMT: SDYA R7, 1FP R7, SMYU R7 SMTM R8; 16/11 kl. 15,30 GMT: SMUF R9, SMVS R8, LAIM R9 LAIE R9, 1FP R9, SMWR R9; 27/11 kl. 11,30—13,30 GMT: LAIS R7, SAA R9, SAD R9, SMZY R6, eU WT R7, 1FP R5, 1BB R7, 1HM R5.

30 m.: es 5DMA R8, oa 2DY R4, es 1NB R8, LAIX R8, oa 2RT R4, qi 6MU R7, ai 2KX R5, SFV (i Malmö) R9.

20 m.: nu 2TW R5, eq 5ML R8, ec IRV R6.

Hi-Hi.

(Saxningsavgift kr. 5:— för dags-, skämt- eller radiotidningar. — Billigt.)

När skulle amatörismen fira sin allra största triumf gentemot professionalismen. — Jo, om Harry Persson försökte sig på en räckviddstävlan med en SM-amatör.

En rund-radiot »ständer sina lampor», om det är aldrig så ljust, då han vill odla sin själ med litet radiotjänst, men en sändare-amatör »drar på glödströmmen till rören», när kärnan skall startas.

P. S. Trots nödsignalen i nr 1 ha vi inte fått några bidrag till Hi-Hi. Ni måste bättra Er Ob:s. Ovanstående var en verklig kraftanstängning från red:s sida. För övrigt ha vi under övervägande att honorera eventuella kvickheters pappor genom omnämnande på ledareplats.

Sedan detta skrivits kommer SMTÖ som en räddande ängel med följande obetalbara saker:

Vad är en elektrisk ost? — Det är en ost, som är så amper, att den slår volt!

Varför bör man ha rågunni på fötterna, när man går in i en bank? — För att skydda sig för den starka växelströmmen.

Obetalbara, var det — ja han skall inte få ett öre heller!

Ton- eller T-skalan.

- T1 Rå växelström 25 eller 50 perioder.
- T2 Växelström med högre periodtal, »musikalisk ac».
- T3 Växelström 100 per. eller likriktad växelström icke filtrerad.
- T4 Växelström likriktad, otillfredsställande filtrerad.
- T5 Nästan ren likström, bra filtrerad men med störande bakslag eller någon annan defekt på nycklingen.
- T6 Nästan ren likström, mycket god filtrerad, tillfredsställande nyckling.
- T7 Ren likström men med störande bakslag eller någon annan defekt på nycklingen.
- T8 Ren likström, men ej likvärdig med T9.
- T9 Kristallkontrollerad likströmston eller därmed jämförbar likströmston.

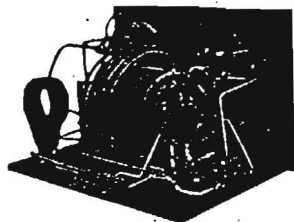
Medlemsförteckning.

SMZV, SMZR, SMZO, SMZF, SMYZ, SMYU, SMYG, SMYF, SMYD-YC, SMNX, SMXV, SMXR, SMXN, SMWQ, SMWM, SMWG, SMWB, SMVY, SMVS, SMVR, SMVL, SMVJ, SMVH, SMVE, SMVC, SMUV, SMUS, SMUK, SMUF, SMUE, SMUA, SMTÖ, SMTN, SMTM, SMTE, SMTC, SMSZ, SMSV, SMST, SMRW, SMRV, SMRU, SMRT, SMRP, SMRO, SMRK, SMRI, Dr B. Rolf SMHA, Stockholm 8. Hr H. W. Strömberg, Haga 27. Söderköping.

Stryk under medlemmarnas anrop i Eder anropslista! När Ni har QSO med icke medlemmar, så anmoda dessa gå in i föreningen. Alla måste medverka till att förverkliga parollen: alla SM-amatörer till SSA. Gör reklam för SSA hos utländska amatörer genom: »pse qsl via SSA, Stockholm 8.»

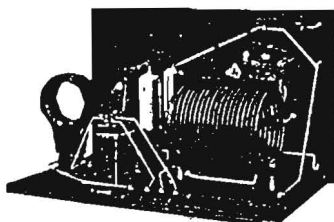
BALTIC

KORTVÅGSAPPARATER

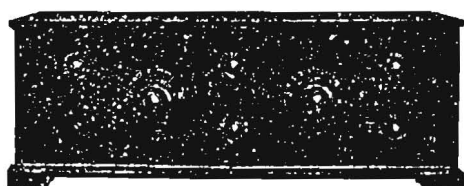

AMATÖRSÄNDARE K:9.

REINARTZ-
MOTTAGARE
K:8.

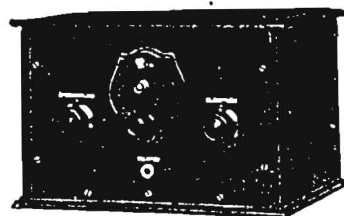
SUPER
20

Special. Våglängdsområde: 15—80;
180—600 m.

NYHET!

EIA's Kortvågsmottagare.

Kortvågsmottagare nr V k.

Mottagaren är halva stationen. Genom att bygga Eder mottagare med EIA-delar efter EIA's monteringsritning erhåller Ni en verklig DX-mottagare. Ingen generande handkapacitet. Med tre utbytbara lågförlustspolenheter täckes våglängderna 15 till 100 meter.

Kompl. byggsatts med monteringsritning 64:— kr.

Prislista med närmare detaljer mot 15 öre i porto.

ELEKTRISKA INDUSTRI A.-B.
BOX 675, STOCKHOLM.

SÄNDAREMATERIAL, — SÄNDARRÖR,
KONDENSATORER

upp till 2000 volt. Omgående från lager. Begär lista RB9

GRAHAM BROTHERS A.-B.
STOCKHOLM

Kortvågs- amatörer

"Förg" kondensatorerna äro av allra
högsta kvalité.

Generalagenter:

RADIO A.-B. AUDIO

DROTTNINGGATAN 11 - STOCKHOLM

TELEGRAFADRESS: AUDIOBOLAG

TELEFON: Norr 9447.